

Publicerad 2009-08-05 23:45 av Gawain

Inspirerad av en dikt min

vackre far en gång skrev.

Ängsfrost

Skir som en nickande blåklocka
någonstans mitt på minnenas vidsträckta
äng
smakfullt framhävd av bara sig själv

omrigad av timotej, inramad av sin
egen skönhet
satt hon med händerna fulla av tårar
fallna till knät

I barken på trädet stod ett namn
välskrivet ristat, gammalt som ett ärr
men ännu lekfullt och sirligt

vinden suckade som av lättja, gräset
böjde sig gracilt och klockorna neg

till rytmen av det hjärta
som när nattfrosten kom
slutligen teg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gawain med Poeter.se id #12578 innehar upphovsrätten